

Asia C-40/24 [Derterti] ⁱ**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

23.1.2024

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Corte suprema di cassazione (Italia)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

19.12.2023

Valittaja:

GE

Pääasian menettelyn kohde

Se, luovuttavatko Italian viranomaiset valittajan Ranskaan pannakseen täytäntöön eurooppalaisen pidätysmääräyksen rangaistuksen täytäntöönpanoa varten, vaikka oikeudenkäynti on pidetty Ranskassa syytetyin ollessa poissa, hänelle ei ole ilmoitettu oikeudenkäynnistä eikä hänellä ole ollut mahdollisuutta käyttää oikeuttaan puolustautumiseen eli oikeuttaan nimetä oikeudellinen avustaja ja saada häneltä apua.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeusperusta

SEUT 267 artiklan ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 105 artiklan nojalla pyydetään erityisesti tulkitsemaan SEU 6 artiklaa ja puitepäätöksen 2002/584/YOS 4 a artiklaa siltä osin kuin kyseessä ovat erityisesti syytetyin puolustautumisoikeudet rikosoikeudenkäynnissä, josta syytetty on ollut poissa.

ⁱ Tämän asian nimi on kuvitteellinen nimi. Se ei vastaa oikeudenkäynnin minkään asianosaisen todellista nimeä.

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklaa tulkittava siten, että syytetyn oikeus puolustautumiseen rikosoikeudenkäynnissä sisältyy 7.12.2000 tehdyssä Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettuihin oikeuksiin sekä perusoikeuksiin, jotka taataan ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä yleissopimuksessa ja jotka tukeutuvat Euroopan unionin jäsenvaltioiden yhteiseen valtiosääntöperinteeseen, kun ne tunnustetaan siinä unionin yleiseksi oikeusperiaatteiksi, joita eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyssä Euroopan unionin neuvoston puitepäätöksessä velvoitetaan noudattamaan?

2) Jos tähän vastataan myöntävästi, voidaanko syytetyn oikeutta puolustautumiseen rikosoikeudenkäynnissä kuitenkin katsoa kunnioitetun, jos langettava tuomio on annettu syytetylle, joka on ollut poissa oikeudenkäynnistä ja jota ei ole avustanut hänen itsensä nimeämä eikä asiaa käsittelevän tuomioistuimen nimeämä oikeudellinen avustaja, kun syytetty voi luovutuksen jälkeen käyttää oikeuttaan saada asia uudelleen käsiteltäväksi siten, että puolustautumistakeita noudatetaan?

3) Onko näin ollen Euroopan unionin neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS 4 a artiklaa, joka on lisätty 26.2.2009 tehdyllä Euroopan unionin neuvoston puitepäätöksellä, tulkittava siten, että valtiolla, jolta luovuttamista pyydetään, on mahdollisuus kieltäytyä sellaisen eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta, joka on annettu vapaudenmenetyksen sisältävän rangaistuksen tai turvaamistoimenpiteen täytäntöönpanemiseksi, jos asianomainen ei ole osallistunut henkilökohtaisesti oikeudenkäyntiin, jonka päätteeksi ratkaisu on tehty, vaikka kyseisen 4 a artiklan 1 kohdan d alakohdan edellytykset täyttyvät mutta asianomaista ei ole avustanut hänen itsensä nimeämä eikä asiaa käsittelevän tuomioistuimen viran puolesta nimeämä oikeudellinen avustaja?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

Sopimus Euroopan unionista (jäljempänä SEU): 6 artikla

Euroopan unionin perusoikeuskirja (jäljempänä perusoikeuskirja): 47, 48 ja 52 artikla.

Oikeudesta käyttää avustajaa rikosoikeudellisissa menettelyissä ja eurooppalaista pidätysmääräystä koskevissa menettelyissä sekä oikeudesta saada tieto vapaudenmenetyksestä ilmoitetuksi kolmannelle osapuolelle ja pitää vapaudenmenetyksen aikana yhteyttä kolmansiin henkilöihin ja konsuliviranomaisiin 22.10.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/48/EU: johdanto-osan 4, 12, 19, 27 ja 54 perustelukappale sekä 1, 2, 3, 8 ja 9 artikla.

Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehty neuvoston puitepäättös (2002/584/YOS), sellaisena kuin se on muutettuna 26.2.2009 tehdyllä neuvoston puitepäättöksellä 2009/299/YOS (jäljempänä puitepäättös): johdanto-osan 12 perustelukappale, 1 artiklan 3 kohta, 3 artikla ja 4 a artiklan 1 kohta.

Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehty yleissopimus (jäljempänä ihmisoikeussopimus): 6 artiklan 3 kohdan c alakohta.

Euroopan unionin tuomioistuimen (jäljempänä unionin tuomioistuin) tuomio 31.1. Gordi, C-158/21; tuomio 26.2.2013, Melloni, C-399/11; tuomio 23.3.2023, LU – PH, C-514/21 ja C-515/21; tuomio 10.8.2017, Zdziaszek, C-271/17, ja tuomio 12.3.2020, VW, C-659/18.

Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen (jäljempänä ihmisoikeustuomioistuin) tuomio 13.2.2001, Krombach v. Ranska, nro 29731/96.

Kansalliset oikeussäännöt, joihin viitataan

Italian perustuslain 24 §:n toinen momentti: ”Puolustautuminen on loukkaamaton oikeus oikeudenkäynnin jokaisessa vaiheessa ja jokaisessa oikeusasteessa”.

22.5.2005 annetun lain nro 69, sellaisena kuin kyseinen laki on muutettuna 2.2.2021 annetulla lailla nro 10 (jäljempänä MAE-laki) (Legge 22 aprile 2005, nro 69), 2 §: ”Eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpano ei missään tilanteessa voi johtaa siihen, että valtion ylimpiä perustuslaillisia periaatteita tai perustuslaissa tunnustettuja yksilön luovuttamattomia oikeuksia, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa vahvistettuja perusoikeuksia ja keskeisiä oikeusperiaatteita tai – – ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä yleissopimuksessa taattuja perusoikeuksia loukataan”. Lisäksi kyseisen lain 6 §:n 1-bis momentin d kohdassa säädetään, että mikäli henkilö, jota etsitään sellaisen langettavan tuomion täytäntöönpanoa varten, joka on annettu sellaisen oikeudenkäynnin päätteeksi, josta syytetty on ollut poissa, luovuttaminen kuitenkin sallitaan, vaikka ratkaisua ei ole annettu asianomaiselle henkilökohtaisesti tiedoksi, jos hän saa sen henkilökohtaisesti ja viipymättä tiedoksi sen jälkeen, kun hänet on luovutettu pidätysmääräyksen antaneeseen jäsenvaltioon, ja hänelle ilmoitetaan nimenomaisesti oikeudesta saada asiansa ratkaisuperusteet kaikilta osin uudelleen tutkittaviksi, mukaan lukien mahdollisuus esittää uusia todisteita ja saada tämä ratkaisu kumotuksi niiden oikeussuojakeinojen mukaisesti, joista säädetään tätä tarkoitusta varten luovutusta pyytävän valtion kansallisessa lainsäädännössä.

Corte costituzionalen tuomiot nro 190/1970, ro 55/1971, nro 255/1974, nro 172/1976, nro 125/1979, nro 188/1980 ja nro 144/1995.

Suprema Corte di cassazione tuomiot: kuudennen jaoston tuomiot nro 5400, 30.1.2008, Salkanovic ja nro 14721, 7.5.2020, Spahiu.

Lyhyt esitys tosiseikoista ja pääasian menettelystä

- 1 Tribunal d’Auxerre (Ranska) tuomitsi 12.10.2017 antamallaan tuomiolla, josta on tullut täytäntöönpanokelpoinen, rikosoikeudenkäynnissä, joka käytiin syytetyn ja oikeudellisen avustajan ollessa poissa, Ranskan rikosprosessilain 379-2 §:ssä ja 379-6 §:ssä mukaisesti Albanian kansalaisen GE:n rikoksista, jotka liittyivät huumausaineiden maahantuontiin, myyntiin ja lainvastaiseen hankkimiseen. Ranskan tasavalta antoi rangaistuksen täytäntöönpanoa varten 6.9.2021 eurooppalaisen pidätysmääräyksen, jotta se voisi vaatia Italiassa oleskelleen GE:n luovuttamista.
- 2 Corte di appello di Firenze totesi, että Albanian kansalaisen GE:n luovuttamista Ranskan tasavaltaan koskevat edellytykset täyttyivät. Pidätysmääräys sisälsi näet tiedon siitä, että Ranskan oikeusjärjestyksen mukaan syytetty voi luovuttamisen jälkeen vastustaa tuomiota 10 päivän kuluessa sen tiedoksiannosta. Corte d’appello katsoi siis, että edellä mainitussa MAE-lain 6 §:ssä säädetty edellytys täyttyy, sillä siinä sallitaan luovuttaminen, vaikka etsitty henkilö ei ole saanut tiedoksi ratkaisua, joka on tehty hänen poissa ollessaan käydyn menettelyn päätteeksi, jos ratkaisu annetaan hänelle tiedoksi luovuttamisen jälkeen ja hänelle ilmoitetaan nimenomaisesti oikeudesta saada asiansa kaikilta osin uudelleen tutkittavaksi.
- 3 GE on valittanut Corte di appello di Firenzen ratkaisusta Corte di cassazioneen, joka on ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin.

Pääasian asianosaisten keskeiset väitteet

- 4 GE päättelee, että MAE-lain 2 §:ää on rikottu, koska oikeudenkäynti on pidetty hänen ollessaan poissa, hän ei ole saanut haastetta tuomioistuimeen, hän ei ole saanut oikeudellisen avustajan apua ja hänelle on esitetty yleisluontoinen syyte, mistä seuraa, että on loukattu hänen oikeuttaan puolustautumiseen ja hänen oikeuttaan kontradiktoriaaliseen menettelyyn näytön esittämisessä, mikä on välttämätöntä oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä varten.
- 5 GE vastaa Corte d’appellon perusteluun, jonka mukaan syytetyn ollessa poissa annettu tuomio on kuitenkin kumottavissa syytetyn vaatimuksesta sen jälkeen, kun tämä on saanut tiedon siitä, että luovuttamista ei ole pyydetty oikeudenkäynnin järjestämiseksi vaan tuomion täytäntöönpanemiseksi, mistä syystä tiukemmat takeet ovat voimassa. Hän vastaa lisäksi Corte d’appellon perusteluun, jonka mukaan oikeudellisen avustajan poissaolo on hyväksyttävissä, koska asianomaisella on mahdollisuus puolustaa itse itseään, että tätä mahdollisuutta varten edellytetään aina syytetyn sääntöjenmukaista haastamista oikeuteen ja hänen läsnäoloon oikeudenkäynnissä.

Lyhyt yhteenveto ennakkoratkaisupyynnön perusteluista

- 6 Corte di Cassazione on katsonut aikaisemmin useissa vastaavissa tapauksissa, että Ranskan oikeusviranomaisten antama pidätysmääräys syytetyn ollessa poissa ilman kontradiktoriseen menettelyyn ja puolustautumiseen liittyviä takeita antaman langettavan tuomion perusteella on kuitenkin oikeudenmukaisen oikeuden periaatteiden mukainen, koska Ranskan oikeusjärjestyksessä annetaan syytetyille mahdollisuuden vaatia vastalauseella uutta tuomiota, jota annettaessa noudatetaan kontradiktorista menettelyä ja kunnioitetaan puolustautumisoikeuksia; ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin Corte di Cassazione katsoo kuitenkin, että tämä näkemys on tutkittava nyt uudelleen.
- 7 Corte costituzionalen oikeuskäytännön mukaan perustuslain 24 §:ssä suojattu puolustautumisoikeus koostuu olennaisilta osin takeista, joita liittyy kontradiktoriseen menettelyyn ja oikeudellisen avustajan läsnäoloon kaikissa oikeudenkäynneissä. Vaikka vastaavasti viittaus ”oikeudenkäynnin jokaiseen vaiheeseen ja asteeseen” ei sisällä välttämättä sitä, että kontradiktorinen menettely ja oikeudellisen avustajan läsnäolo on taattava jokaisella hetkellä ja jokaisessa prosessuaalisessa toimessa, se velvoittaa kuitenkin siihen, että varmistetaan yksittäisen toimen merkitys huomioon ottaen, tarkoittaako oikeudellisen avustajan poissaolo siitä aiheutuvine vaikutuksineen tosiasiallisesti sitä, että loukataan perustuslain mukaista oikeutta puolustautua tuomioistuimessa. Puolustautumisoikeus on luovuttamaton, ja sillä, että oikeudellisen avustajan nimittäminen viran puolesta on pakollista, pyritään suojelemaan ihmisen perusarvoja ja perustuslain mukaisia periaatteita.
- 8 MAE-lain 2 §:stä on poistettu vuonna 2001 tehdyn muutoksen myötä nimenomainen viittaus puolustautumisoikeuden kunnioittamiseen eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanon edellytyksenä. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo kuitenkin Corte costituzionalen edellä mainitun oikeuskäytännön perusteella, että oikeus puolustautumiseen kuuluu ”perustuslaissa tunnustettuihin ihmisen luovuttamattomiin oikeuksiin” ja SEU 6 artiklassa tarkoitettuihin ”perusoikeuksiin” sekä ihmisoikeussopimuksessa taattuihin oikeuksiin, joiden loukkaaminen merkitsee MAE-lain 2 §:n mukaan sitä, että Italian valtion on kieltäydyttävä panemasta eurooppalaista pidätysmääräystä täytäntöön. Kansallista oikeussääntöä on siis tulkittava paitsi perustuslain myös sen unionin oikeuden valossa, joka sillä pannaan täytäntöön. Kuten Corte costituzionale on lisäksi muistuttanut, perusoikeuksia, joiden noudattamiseen puitepäätöksessä on sitouduttu sen johdanto-osan 12 perustelukappaleen ja 3 artiklan 1 kohdan nojalla, ovat unionin oikeudessa tunnustetut oikeudet, ja niiden määritelmä perustuu jäsenvaltioille yhteiseen valtiosääntöperinteeseen. Unionin oikeudessa on siis vahvistettava perusoikeuksien suojelun taso, jonka noudattaminen on eurooppalaista pidätysmääräystä koskevan sääntelyn edellytyksenä, koska tämä ala on yhdenmukaistettu. Corte costituzionale katsoo näin ollen, että jotta taattaisiin eurooppalaisen pidätysmääräyksen yhtenäisen soveltaminen, jäsenvaltiot eivät voi

kieltäytyä luovuttamisesta puitepäätöksessä nimenomaisesti säädettyjä tapauksia lukuun ottamatta.

- 9 Puitepäätöksen 4 a artiklassa (joka lisättiin vuoden 2009 muutoksella) säädetään unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpano on pääsääntö, kun taas täytäntöönpanosta kieltäytymisen on katsottava olevan poikkeus, jota on tulkittava suppeasti (ks. tuomio Gordi, 68 kohta), että lainkäyttöviranomainen voi kieltäytyä sellaisen eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta, joka on annettu oikeudenkäynnin päätteeksi annetun ratkaisun perusteella, jos henkilö ”ei ollut henkilökohtaisesti läsnä päätökseen johtaneessa oikeudenkäynnissä”, jollei kyseisessä pidätysmääräyksessä todeta kyseisen artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa mainittuja tietoja eli: a) asianomainen on saanut haasteen henkilökohtaisesti tiedoksi ja saanut tiedon päätökseen johtaneen oikeudenkäynnin ajankohdasta ja paikasta sekä siitä, että asia voidaan ratkaista, vaikka hän jää pois oikeudenkäynnistä, tai b) asianomainen on oikeudenkäynnistä tietoisena valtuuttanut oikeudellisen avustajan, jonka joko asianomainen henkilö tai valtio oli nimennyt puolustamaan häntä oikeudenkäynnissä, ja tämä edustaja oli tosiasiallisesti puolustanut häntä oikeudenkäynnissä, tai c) sen jälkeen, kun päätös oli annettu asianomaiselle henkilölle tiedoksi ja hänelle oli nimenomaisesti ilmoitettu hänen oikeudestaan uudelleenkäsittelyyn tai muutoksenhakuun, hän nimenomaisesti ilmoitti, ettei hän riitautu päätöstä, tai ei pyytänyt uudelleenkäsittelyä tai hakenut muutosta määräajassa, taikka d) asianomainen ei ole saanut päätöstä tiedoksi henkilökohtaisesti, mutta se annetaan hänelle henkilökohtaisesti tiedoksi viipymättä luovuttamisen jälkeen ja hänelle nimenomaisesti ilmoitetaan hänen oikeudestaan uudelleenkäsittelyyn tai muutoksenhakuun sekä ilmoitetaan, missä ajassa hänen on pyydyttävä uudelleenkäsittelyä tai haettava muutosta. Unionin tuomioistuimen vakiintuneessa oikeuskäytännössä on näet katsottu, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanolla ei tällaisissa tapauksissa loukata asianomaisen puolustautumisoikeuksia ja yleisemmin oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, siten kuin ne on vahvistettu perusoikeuskirjan 47 ja 49 artiklassa (ks. esim. tuomio Melloni, 44 ja 53 kohta, ja tuomio LU - PH, 47–50, 72 ja 73 kohta). Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo kuitenkin, että kyseiseen artiklaan ei sisälly nimenomaista säännöstä sellaisen tilanteen varalta, jossa ”päätökseen johtanut oikeudenkäynti” sellaista syytettyä vastaan, joka on poissa ja jota ei edusta kukaan tai jota ei ole lainkaan haastettu sääntöjenmukaisesti, on pidetty ilman että oikeudellinen avustaja, jonka hän olisi nimennyt itse tai joka olisi nimetty viran puolesta, olisi missään vaiheessa avustanut häntä. Tällaista tilannetta on siten tutkittava yleisten periaatteiden valossa.
- 10 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin huomauttaa ennen kaikkea, että oikeudenkäynti, joka on pidetty GE:tä vastaan, on epäilyksittä edellä mainitussa 4 a artiklassa tarkoitettu ”päätökseen johtanut oikeudenkäynti” eli oikeudenkäynti, jossa on asiakysymyksen tutkimisen jälkeen annettu lopullinen ratkaisu asianomaisen henkilön syyllisyydestä ja tuomittu henkilö, jonka luovuttamista

pyydetään (ks. tuomio Zdziaszek, 82 kohta). Tuomioistuimen ratkaisua, jolla etsitty henkilö on tuomittu poissa olleena, on pidettävä 4 a artiklassa tarkoitettuna ”päätöksenä”, jos sen antaminen on ollut ratkaiseva eurooppalaisen pidätysmääräyksen antamiseksi (tuomio LU - PH, 67 kohta).

- 11 Se muistuttaa asiakysymyksen osalta, että sillä, että puitepäätöksellä on yhdenmukaistettu edellytykset, jotka koskevat sellaisten eurooppalaisten pidätysmääräysten täytäntöönpanoa, jotka on annettu oikeudenkäynnissä, josta syytetty on ollut poissa, pyritään ”parantamaan rikosoikeudellisen menettelyn kohteena olevien henkilöiden prosessuaalisia oikeuksia” (tuomio Melloni, 51 kohta), sillä sen tarkoituksena on ”taata suojan korkea taso ja mahdollistaa se, että täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen luovuttaa asianomaisen henkilön – – kunnioittaen kuitenkin täysin hänen puolustautumisoikeuksiaan” (tuomio LU - PH, 50 kohta).
- 12 Lisäksi perusoikeuksiin kuuluvat erottamattomana osana puolustautumisoikeudet, jotka perustuvat perusoikeuskirjan 47 ja 48 artiklassa vahvistettuun oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevaan oikeuteen, joten 4 a artiklaa on tulkittava näiden Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklaa vastaavien artiklojen mukaisesti. Perusoikeuskirjan 47 ja 48 artiklaa on näin ollen tulkittava siten, että varmistetaan suojelulle taso, joka vastaa ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan, sellaisena kuin ihmisoikeustuomioistuin on sitä tulkinnut, tarjoamaa tasoa (tuomio LU - PH, 51 kohta).
- 13 Kun unionin tuomioistuinta pyydettiin antamaan ratkaisu direktiivin 2013/48/EY tulkinnasta, unionin tuomioistuin täsmensi, että oikeudesta käyttää oikeudellista avustajaa ei voida poiketa sen vuoksi, että epäilty tai syytetty ei ole noudattanut haasteessa annettua kehotusta saapua kuultavaksi (tuomio VW).
- 14 Ihmisoikeustuomioistuin on katsonut, että vaikka jokaisen syytetyn oikeus tulla tehokkaalla tavalla asianajajan puolustamaksi, tarvittaessa siten, että tuomioistuin nimeää asianajajan, ei ole ehdoton, se on yksi oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin perustekijöistä; että syytetty ei menetä tätä etua pelkästään sen vuoksi, että hän ei ollut henkilökohtaisesti läsnä oikeudenkäynnissä; ja lopuksi, että vaikka lainsäätäjät voi pyrkiä ehkäisemään perusteetonta poissaoloa, se ei voi määrätä siitä seuraamuksia poikkeamalla oikeudesta asianajajan antamaan apuun (tuomio Krombach v. Ranska)
- 15 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo näiden lähtökohtien perusteella, että langettavan tuomion kumoamista koskevan mahdollisuuden takaaminen uuden oikeudenkäynnin avulla tai – kuten Ranskan lainsäädännön tapauksessa – sillä, että siihen voidaan hakea muutosta etsityn henkilön luovuttamisen jälkeen, jotta puolustautumisoikeus taataan täysimääräisesti, ei ole omiaan korjaamaan tällaisen oikeuden loukkaamista kokonaan siinä tapauksessa, että oikeudenkäynti pidetään syytetyn ollessa poissa ja ilman että häntä avustaisi oikeudellinen avustaja.

- 16 Myös edellä mainituissa tapauksissa, joissa järjestetään uusi oikeudenkäynti tai tuomioon haetaan muutosta, syytettyyn kohdistuvat edelleen luovuttamista vaativan valtion prosessisääntöjen vaikutukset, jotka koskevat jo hankittujen todisteiden käyttökelpoisuutta ainakin siltä osin kuin kyseessä ovat todisteet, joita ei voida niiden luonteen vuoksi hankkia uudelleen. Tästä voitaisiin poiketa vain siten, että määrättäisiin siitä, että todisteita, jotka on hankittu oikeudenkäynnissä, jossa syytettyä ei ole puolustettu, ei ehdottomasti voida käyttää, tai ainakin siten, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen antavalla valtiolla on velvollisuus olla käyttämättä tällaisia todisteita uutta ratkaisua tehtäessä, mitä Ranska ei ole tehnyt GE:n osalta.
- 17 Siten tilanteessa, joka on GE:n tilanteen kaltainen, yksilölle asetetaan häntä koskevan eurooppalaisen pidätysmääräyksen vaikutuksesta hänen henkilökohtaiseen vapauteensa kohdistuvia rajoituksia sen seurauksena, että langettava tuomio on annettu ilman, että hän olisi kyennyt puolustautumaan, edes viran puolesta, koska hänelle ei ole ilmoitettu häntä vastaan pidetystä oikeudenkäynnistä tai koska hän ei ole voinut tai halunnut nimetä asianajajaa, ilman että hän olisi kuitenkin luopunut oikeudestaan, eikä tällainen rajoitus ole perusteltavissa turvaamistoimiin liittyvillä vaatimuksilla.
- 18 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin esittää tällaisessa tilanteessa vakavia epäilyksiä siitä, onko tämä tilanne puolustautumisoikeuden mukainen, sillä puolustautumisoikeus on keskeinen osa laajempaa oikeutta henkilökohtaiseen vapauteen.
- 19 Tämä ennakkoratkaisupyyntö pyydetään käsiteltäväksi nopeutetussa menettelyssä, koska nyt käsiteltävä asia koskee henkilöä, joka ei ole otettuna säilöön mutta johon on kuitenkin kohdistettu pakkotoimenpiteiden kaltaisia henkilökohtaisia turvaamistoimenpiteitä (velvollisuus pysyä tietyssä kaupungissa ja velvollisuus ilmoittautua poliisille), kyseessä on eurooppalainen pidätysmääräys, joka puitepäätöksen 17 artiklan 1 kohdan nojalla ”käsitellään ja [– –] pannaan täytäntöön kiireellisesti”, ja nyt käsiteltävässä asiassa esitetyillä tulkintakysymyksillä on yleisluontoisia seurauksia sekä toimivaltaisille viranomaisille että etsittyjen henkilöiden oikeuksille.